

Nr 593

**av herr Westberg i Ljusdal
om förbud mot försäljning av mellanöl i livsmedelshandeln.**

”Vad gör vi för att bromsa upp mellanölet”, frågade skoldirektören i en norrländsk stad för några veckor sedan.

En utredning, som gjorts vid grundskolans högstadium i den staden, visar att 15 % av eleverna dricker mellanöl regelbundet. En elev uppgav att han drack sju till åtta burkar öl på en kväll.

Undersökningen, som visserligen hade begränsad räckvidd, visar att mellanölsproblemet är av så allvarig karaktär att ”det måste nya tag till” (skoldirektören), om vi skall kunna uppnå ett förbättrat läge. De åtgärder som riksdagen beslöt under vårriksdagen, nämligen en lagstadgad åldersgräns (18 år) för inköp och ett särskilt anslag till upplysningsverksamhet har tydligen haft en mycket begränsad effekt. Visserligen kan med skäl framhållas, att det ännu är alltför tidigt att avläsa effekterna av vårriksdagens beslut, men 18-årsgränsen har dock gällt, ehuru tidigare utan lagstiftning, ganska länge. Men den gränsen har inte hindrat åtkomsten av varan. Svårigheten att i varuhusens snabbkassor kontrollera vederbörande kunds ålder och lättheten att sända en äldre kamrat att göra inköpen har förtagit verkningarna av ifrågavarande åtgärd.

Visserligen har mellanölsförsäljningen sjunkit något det senaste året, 2 %, men det finns skäl anta, att det är personer, som tidigare använt mellanölet som måltidsdryck och som av kostnadsskäl övergått till andra typer av måltidsdrycker, främst lättöl, som svarar för den minskningen. Att mellanölet spelar en mycket allvarig roll för ett tilltagande ungdomssupande kan inte bestridas. ”Allt fler ungdomar ser ölet enbart som ett berusningsmedel och alkoholdebuten sker allt tidigare” (SÖ).

När vi samtidigt kan konstatera att den målsättning som låg bakom beslutet om mellanölets införande – nämligen en förväntad övergång från starkare till svagare alkoholdrycker – inte uppnåtts utan resultatet har blivit att nya grupper av alkoholkonsumenter tillkommit, finns det anledning att på ett effektivare sätt än vad som skedde under vårriksdagen angripa problemet.

Att mellanölet skapar ungdomsproblem och därmed grund lägges för ännu större alkoholproblem längre fram än dem vi i dag har att brottas med gör det angeläget att så snart som möjligt genomföra åtgärder som förhindrar en fortsatt negativ utveckling.

En första åtgärd borde vara att ta bort mellanölet från livsmedelshandeln. Den frågan var visserligen uppe till behandling vid förra årets riksdag. Skatteutskottets förslag, som i praktiken innebar ett förbud mot försäljning av mellanöl i livsmedelshandeln, avlogs av riksdagen med några få röster. Resultatet blev att mellanölsförsäljningen i livsmedels-

butikerna fortsätter och att skadeverkningarna därmed kvarstår.

Med åberopande av vad i motionen anförts får jag därför hemställa att riksdagen måtte besluta att försäljning av mellanöl ej får ske i livsmedelshandeln.

Stockholm den 25 januari 1973

OLLE WESTBERG (fp)

i Ljusdal